

Notat til Statsrevisorerne om
Europa-Parlamentets afgørelse
om afslutning af EU's regnskaber
for 2010

August
2012

revision
revision
revision

Europa-Parlamentets afgørelse om afslutning af EU's regnskaber for 2010

20. august 2012

RN SEKR01/12

I. Indledning

1. Som opfølgning på notat til Statsrevisorerne fra december 2011 om Den Europæiske Revisionsrets (herefter Retten) årsberetning for 2010 vil jeg i dette notat i lighed med tidligere år orientere Statsrevisorerne om Europa-Parlamentets (herefter Parlamentet) afgørelse om decharge. I notatet vil jeg trække de elementer i Parlamentets dechargeafgørelse frem, som jeg finder særligt relevante.

2. Indledningsvist præsenterer jeg hovedkonklusionerne i Parlamentets dechargeafgørelse og dets bemærkninger til regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed. Herefter beskriver jeg 4 prioriterede områder, som Parlamentet har givet særlig vægt. Parlamentet har i år desuden en række bemærkninger til den finansielle krises betydning for EU samt et ønske om større fokus på resultater, hvilket jeg også vil orientere Statsrevisorerne om. Endelig orienterer jeg om den seneste udvikling i samarbejdet om revision af EU-midler, inden jeg giver mine egne bemærkninger til dechargeafgørelsen.

3. Parlamentet besluttede den 10. maj 2012 at godkende afslutningen af regnskaberne for gennemførelsen af EU's almindelige budget for 2010. Herved meddelte Parlamentet decharge til Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) og øvrige institutioner, agenturer mv. med undtagelse af Rådet, Det Europæiske Fødevareagentur, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Medicinagentur, hvor Parlamentet valgte at udskyde dechargen. Parlamentets dechargeafgørelse er ledsaget af en række bemærkninger.

4. Rådet havde forinden på sit møde den 21. februar 2012 vedtaget en positiv henstilling om decharge til Kommissionen. Holland, Storbritannien og Sverige afviste dog at anbefale Parlamentet at give decharge til Kommissionen på grund af de manglende fremskridt i forvaltningen af EU-midlerne. Herved optrappede de 3 lande den kritiske stillingtagen til Kommissionens forvaltning, som de lagde i forbindelse med dechargeafgørelsen sidste år, hvor de afstod fra at stemme for eller imod Rådets henstilling om decharge.

II. Hovedkonklusionerne i Parlamentets afgørelse

5. Parlamentet indleder dechargeafgørelsen med at henvise til, at EU's medlemsstater står over for en alvorlig budgetmæssig og økonomisk krise, og at det af den grund er afgørende, at EU er et eksempel til efterfølgelse i god offentlig forvaltning. Derfor er det ifølge Parlamentet særligt beklageligt, at Retten for 17. år i træk ikke har kunnet afgive en positiv revisionserklæring for EU-budgettet, og at mere end 90 % af de konstaterede fejl er fundet hos medlemsstaternes myndigheder eller hos de endelige støttemodtagere.

Decharge afslutter regnskabet

Kommissionen aflægger regnskab for hovedparten af EU's forvaltning. De øvrige institutioners regnskaber indgår i det samlede regnskab. Regnskabet revideres af Retten. Efter henstilling fra Rådet kan Parlamentet herefter meddele decharge til Kommissionen og dermed godkende afslutningen af regnskabet. Parlamentet meddeler også decharge til de enkelte institutioner, fx Rådet, Retten og Domstolen.

6. Parlamentet understreger dog, at det er nødvendigt at skelne mellem nationale myndigheder med velfungerende forvaltninger (overvågnings- og kontrolsystemer) og nationale myndigheder med kun delvist effektive forvaltninger. Denne skelnen er nødvendig for at undgå at pålægge alle medlemsstater unødige administrative byrder for at rette op på de mangler, der er konstateret i nogle medlemsstater.

7. Ifølge Parlamentet kan de manglende fremskridt i forvaltningen af EU-midlerne skyldes, at Kommissionen ikke i tilstrækkeligt omfang udpeger og offentliggør de medlemsstater, regioner og programmer, der er dårlige til at forvalte EU-midler. Desuden anfører Parlamentet i lighed med tidligere år, at det er nødvendigt at indføre obligatoriske nationale forvaltningserklæringer for at øge visse medlemsstaters ansvarlighed for forvaltningen af EU-midler.

8. Parlamentet fremhæver særligt 4 prioriterede områder, som det anmoder Kommissionen om at fremlægge en handlingsplan for:

- overvågning af finansieringstekniske instrumenter
- styrkelse af Kommissionens ansvar for forvaltningen af EU-midler
- genovervejelse af den øgede brug af forskud
- oprettelse af en effektiv sanktionsmekanisme for samhørighedspolitikken.

Jeg uddyber Parlamentets bemærkninger til disse 4 områder i kap. IV. Ud over de prioriterede områder indeholder Parlamentets dechargeafgørelse en række bemærkninger om forvaltningen på EU's forskellige politikområder.

III. Parlamentets bemærkninger til regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed

9. Parlamentet noterer sig, at EU's årsregnskab for 2010 ifølge Retten i alt væsentligt er retvisende, og bemærker med tilfredshed, at indtægterne og forpligtelserne for regnskabsåret 2010 i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige. Parlamentet beklager dog dybt, at de underliggende betalinger stadig er væsentligt fejlbehæftede.

10. I tabel 1 er opstillet en oversigt over Rettens vurdering af forvaltningen af hovedparten af EU's udgifter og indtægter i 2010, herunder fejlprocenten for de forskellige områder.

Tabel 1. Resultaterne af Rettens revision

Fordelingen af EU's udgifter og indtægter i 2010	Fejlprocent	Mia. euro	Overvågnings- og kontrolsystemernes funktionsmåde	Konklusion
Landbrug og naturressurser	2,3 %	56,0	Delvist effektive	Væsentligt fejlbehæftet
Samhørighed, energi og transport	7,7 %	37,6	Delvist effektive	
Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse	1,7 %	6,5	Delvist effektive	Samlet set uden væsentlig fejlforekomst, men de mellemliggende og endelige betalinger er væsentligt fejlbehæftede
Forskning og andre interne politikker	1,4 %	9,0	Delvist effektive	
Administrationsudgifter og andre udgifter	0,4 %	9,2	Effektive	Uden væsentlig fejlforekomst
Indtægter	0,0 %	127,8	Effektive	

Kilde: Rettens årsberetning for 2010.

Af tabel 1 fremgår det, at overvågnings- og kontrolsystemerne på alle udgiftsområder – undtagen "Administrationsudgifter og andre udgifter" – i lighed med de seneste år kun vurderes som delvist effektive. Samtidig fremgår det af tabellen, at fejlprocenten på EU's største udgiftsområder "Landbrug og naturressurser" og "Samhørighed, energi og transport" var på henholdsvis 2,3 % og 7,7 % og dermed vurderes som væsentligt fejlbehæftede. På de øvrige områder ligger fejlprocenten under 2 %.

11. Parlamentet beklager, at betalingerne i EU-regnskabet samlet set er væsentligt fejlbehæftede og overvågnings- og kontrolsystemerne kun delvist effektive, hvilket igen har medført en afkræftende erklæring fra Retten. Parlamentet er særligt bekymret over, at den samlede fejlprocent er steget fra 3,3 % i 2009 til 3,7 % i 2010, og at den positive udvikling, der har kunnet konstateres de seneste år, er vendt. Denne negative udvikling skyldes ifølge Parlamentet primært stigningen i fejlprocenten på området "Samhørighed, energi og transport".

IV. Prioriterede områder i Parlamentets afgørelse

12. Som anført ovenfor fremhæver Parlamentet 4 prioriterede områder, hvor det beder Kommissionen om at sætte ind.

Overvågning af finansieringstekniske instrumenter

13. Finansieringstekniske instrumenter er fonde, der kan yde bistand til små og mellemstore virksomheder, byudvikling og energieffektivitet i form af egenkapitalfinansiering, lån eller garantier. Parlamentet udtrykker bekymring over den øgede brug af finansieringstekniske instrumenter og navnlig den manglende præcise information om omfanget af disse. Parlamentet henviser til, at Kommissionen selv anser finansieringstekniske instrumenter for at indebære en høj risiko, og beklager, at der ikke er fastlagt formelle rapporteringskrav om anvendelsen af disse.

14. Parlamentet anmoder derfor Kommissionen om at gøre overvågning af de finansieringstekniske instrumenter til et *prioriteret område*. Parlamentet ønsker således, at Kommissionen evaluerer erfaringerne med finansieringstekniske instrumenter, udarbejder risikovurderinger, indsamler oplysninger fra medlemsstaterne om brugen af finansieringstekniske instrumenter og rapporterer årligt om dette til Parlamentet.

Styrkelse af Kommissionens ansvar for forvaltningen af EU-midler

15. Parlamentet er som nævnt utilfreds med de mange fejl i forvaltningen af EU-midlerne. Parlamentet fremhæver i dette års dechargeafgørelse, at Kommissionen har det overordnede finansielle ansvar for forvaltningen af EU-midlerne, selv om størsteparten af EU's udgifter (ca. 80 %) forvaltes ved delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne. Derfor bør Kommissionen tage større ansvar for de svagheder og mangler, der eksisterer i medlemsstaternes forvaltning af EU-midlerne.

16. Parlamentet fremhæver desuden en række kritiske bemærkninger fra Retten til de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens forskellige forvaltningsgrene. Parlamentet opfordrer derfor Kommissionen til at anse det som et *prioriteret område* at styrke Kommissionens ansvar for at bidrage til en forbedret forvaltning af EU-midlerne. Parlamentet foreslår bl.a. Kommissionen, at:

- offentliggøre medlemsstaternes årlige oversigter over gennemførte revisioner og revisionserklæringer
- fremsætte en politisk erklæring, hvor Kommissionen påtager sig det endelige og overordnede ansvar for hele EU's budget
- de ansvarlige kommissærer underskriver de årlige aktivitetsrapporter fra EU's forvaltninger.

17. Parallelt med Parlamentets fremhævelse af Kommissionens ansvar understreger Parlamentet medlemsstaternes vigtige rolle i forvaltningen af EU's midler. Parlamentet beklager i den forbindelse dybt, at de 2 politikområder "Samhørighed, energi og transport" og "Landbrug og naturressurser", der gennemføres ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne, har de højeste fejlprocenter af alle områder. Parlamentet finder det i den forbindelse positivt, at Kommissionen har analyseret de fejl, som Retten har indberettet for regnskabsårene 2006-2009, og i denne analyse fremhæver de medlemsstater og regioner, der har tegnet sig for de fleste fejl. Denne fremgangsmåde med at identificere og offentliggøre problemområder og risikoområder ser Parlamentet gerne brugt hyppigere og systematisk af Kommissionen.

18. Parlamentet understreger igen, at det gentagne gange har opfordret Kommissionen til at fremsætte forslag om indførelse af obligatoriske nationale forvaltningserklæringer, som bør være udarbejdet i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder og indeholde fuldstændige oplysninger om anvendelsen af EU-midler i de enkelte medlemsstater.

Genovervejelse af den øgede brug af forskud

19. Parlamentet bemærker, at det er nødvendigt at give støttemodtagere forskud (forfinansiering), så de kan påbegynde de aktiviteter, der er søgt støtte til. Samtidig konstaterer Parlamentet dog, at Kommissionen ifølge Retten har øget brugen af forskud væsentligt de seneste 5 år, og udtrykker bekymring over, at der mangler udligning af disse forskud. Parlamentet mener, at Kommissionen løber en øget økonomisk risiko ved at udbetale store beløb som forskud. Det skyldes, at den endelige godkendelse af støttebeløbet udsættes til et senere tidspunkt, hvilket kan give en øget risiko for fejl og en risiko for, at støttemodtagerne til den tid er blevet insolvente.

20. Parlamentet anmoder derfor Kommissionen om at betragte det som et *prioriteret område* at genoverveje den øgede brug af forskud. I den forbindelse bør Kommissionen oplyse Parlamentet om årsagen til den øgede brug af forskud. For at sikre EU's finansielle interesser bør Kommissionen desuden fastsætte rammer for omfanget af forskud, der kan anvendes inden for de forskellige programmer – dog så det samtidig sikres, at modtagerne kan påbegynde deres projekter.

Oprettelse af en effektiv sanktionsmekanisme for samhørighedspolitikken

21. Parlamentet beklager stigningen i fejlprocenten til 7,7 % på området "Samhørighed, energi og transport" og er dybt bekymret over det faktum, at fejlene i 58 % af de fejlbehæftede transaktioner kunne have været opdaget og korrigeret. Parlamentet beklager, at det er manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb, der hvert år tegner sig for en stor del af fejlene, da dette modarbejder, at det indre marked kan fungere.

22. Parlamentet mener ikke, at den eksisterende sanktionsmekanisme på samhørighedsområdet er effektiv. Hermed opnås kun en begrænset sanktionsvirkning over for medlemsstaterne og dermed kun ringe incitamenter til at forebygge fejl.

23. Parlamentet opfordrer derfor Kommissionen til at gøre det til et *prioriteret område* at støtte Parlamentets bestræbelser på at indføre en effektiv sanktionsmekanisme på samhørighedsområdet. Sanktionsmekanismen bør bl.a. indeholde, at medlemsstaterne bliver forpligtet til at inddrive uberettigede udgifter fra de endelige støttemodtagere, at anvendelsen af de forskellige sanktionsmuligheder "automatiseres" med minimale skønsmuligheder, og at Kommissionen får større beføjelser til at gribe ind i programmer i medlemsstater eller regioner, der gentagne gange har overtrådt reglerne.

V. EU og den finansielle krise

24. Parlamentet er bekymret over den fortsatte økonomiske krise i medlemsstaterne og påpeger, at krisen også medfører forskellige risici for EU-budgettet. Dels er der risici forbundet med lån ydet til medlemsstaterne garanteret af EU-budgettet, dels risici forbundet med, at en stor del af EU's indtægter stammer fra medlemsstaternes nationale budgetter. Det bliver således vanskeligere for de medlemsstater, der er særligt hårdt ramt af krisen, at bidrage til EU-budgettet.

25. Parlamentet beklager i den forbindelse, at Retten ikke i tilstrækkeligt omfang har adresseret disse udfordringer i sin årsberetning for 2010, og opfordrer Retten til at fokusere mere på den finansielle krises betydning for EU's budget samt at overvåge og rapportere om de kriseinitiativer, EU har iværksat, herunder navnlig Den Europæiske Finansielle Stabilitetsmekanisme (EFSM).

26. Parlamentet forholder sig kritisk til, at Den Europæiske Stabilitetsfacilitet (EFSF) ikke er omfattet af Parlamentets demokratiske kontrol eller af Rettens revision, og kritiserer kraftigt, at EFSF heller ikke er omfattet af krav om anden ekstern offentlig revision.

27. Parlamentet kritiserer også, at Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM) er oprettet af medlemsstaterne uden for EU's institutionelle ramme, da det i lighed med EFSF undtager den fra effektiv demokratisk kontrol fra Parlamentets side. Samtidig understreger Parlamentet, at det deler den bekymring, rigsrevisorerne i EU-Kontaktkomitéen udtrykte, om, at ESM-traktaten mangler tilstrækkelige bestemmelser til at sikre effektiv ekstern revision. Parlamentet henviser således direkte til EU-Kontaktkomitéens beslutning af 14. oktober 2011 vedrørende ekstern revision af ESM og erklæringen fra samme dag om effekten af det europæiske semester og den seneste udvikling i EU's økonomiske styring. Jeg orienterede om EU-Kontaktkomitéens beslutning og erklæring i notatet til Statsrevisorerne om Rettens årsberetning for 2010.

28. Parlamentet opfordrer i forlængelse heraf Rådet og medlemsstaterne til bl.a. at sikre, at regelgrundlaget for ESM indeholder passende bestemmelser om offentlig ekstern revision, ansvarlighed, gennemsigtighed samt pålidelighed af data og statistikker, og at sikre, at Parlamentet inddrages på lige fod med Rådet i den politiske kontrol med ESM.

VI. Større fokus på resultater

29. Parlamentet glæder sig over Rettens større fokus på Kommissionens opnåelse af resultater, som udgør et separat kapitel i årsberetningen for 2010, hvor Retten analyserer Kommissionens egen vurdering af sin resultatopnåelse. Ifølge Parlamentet viser Rettens bemærkninger, at Kommissionens egen rapportering om sine resultater ikke er tilstrækkelig.

30. Parlamentet mener, at resultater er lige så vigtige som lovlighed og formel rigtighed, og opfordrer derfor Retten til at uddybe sit fokus på resultatopnåelsen i de fremtidige årsberetninger. Parlamentet opfordrer også Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge resultatindikatorer for områderne under delt forvaltning og at sikre, at medlemsstaternes rapportering om resultaterne er obligatorisk, fuldstændig, nøjagtig og offentlig.

VII. Udviklingen i samarbejdet om revision af EU-midler

31. I forlængelse af EU-Kontaktkomitémødet mellem EU's rigsrevisorer og Retten den 14. oktober 2011, som jeg orienterede om i notatet til Statsrevisorerne om Rettens årsberetning for 2010, blev der iværksat en række initiativer:

- En indsats for at sikre effektiv ekstern offentlig revision af ESM ledet af den tyske rigsrevision. Resultatet af dette arbejde vil først kunne vurderes fuldt ud, når regelgrundlaget for ESM er endeligt fastlagt, men rigsrevisionernes klare position i dette spørgsmål er blevet positivt modtaget af Rådet og Parlamentet.

EU's nye krisefonde

EFSM

EFSM blev oprettet i maj 2010 som en reaktion på gældskrisen i Grækenland og er en midlertidig fælles mekanisme for de 27 medlemsstater, der kan stille garantier for lånepakker på op til samlet 60 mia. euro. EFSM fungerer ved, at Kommissionen kan optage lån på finansmarkederne med sikkerhed i EU-budgettet. Disse lån kan kanaliseres videre til den kriserammede medlemsstat. De enkelte medlemsstater bidrager derfor ikke direkte til disse lån, men indirekte via deres bidrag til EU-budgettet.

EFSF

EFSF blev oprettet af eurolandene i juni 2010 som en reaktion på gældskrisen i Grækenland. EFSF kan støtte gældsplagede eurolande med finansielle hjælpepakker og råder over en effektiv udlånskapacitet på 440 mia. euro. EFSF er oprettet som et selskab i Luxembourg på baggrund af en mellemstatslig rammeaftale og udløber i juni 2013.

ESM

ESM blev etableret ved en mellemstatslig traktat af eurolandene i juli 2011. ESM skal fra juli 2012 afløse EFSF og EFSM og får en effektiv udlånskapacitet på 500 mia. euro. Finansiell støtte fra ESM til et euroland kræver, at støtten vurderes nødvendig af hensyn til euroområdet stabilitet og vil blive underlagt strenge krav til det pågældende euroland om et makroøkonomisk tilpasningsprogram.

- En undersøgelse af, om der eksisterer områder med utilstrækkelig offentlig revision i EU og i medlemsstaterne ledet af den hollandske rigsrevision. Resultatet af dette arbejde præsenteres på det kommende EU-Kontaktkomitémøde den 18.-19. oktober 2012.
- En taskforce, der skal afdække mulighederne for samarbejde mellem rigsrevisioner, Eurostat og nationale statistikinstitutioner for at forbedre kvaliteten af de nationale statistikker, der indrapporteres til Eurostat. Denne taskforce ledes af Rigsrevisionen i samarbejde med den polske rigsrevision.

32. Rigsrevisionen var som medformand for EU's statistiktaskforce vært for et møde den 21.-22. juni 2012 i København, hvor repræsentanter fra 16 rigsrevisioner, Retten, Eurostat og Danmarks Statistik diskuterede, hvordan samarbejdet mellem institutionerne kan styrkes. Eurostat ser gerne, at rigsrevisionerne påtager sig en aktiv rolle i arbejdet med at kvalitets-sikre de kildedata, der tilflyder de nationale statistikinstitutioner, som herefter behandler og vidererapporterer nationale statistikker til Eurostat og andre modtagere. En række rigsrevisioner er mere skeptiske over for dette af en række forskellige årsager, herunder begrænsninger i revisionsmandat, kompetencer og resurser.

33. Resultatet af taskforcens arbejde bliver en resolution fremlagt til vedtagelse på EU-Kontaktkomitémødet i oktober 2012, hvor EU-rigsrevisorerne får mulighed for at godkende en række konkrete forslag til at styrke samarbejdet mellem rigsrevisioner, Eurostat og de nationale statistikinstitutioner.

34. Rigsrevisionen har også været med til at sætte fokus på revisionen af EU's landbrugs-midler. Rigsrevisionen afholdt således den 2.-3. februar 2012 et metodeseminar om revision af EU's landbrugsstøtte. I seminaret deltog repræsentanter fra 18 rigsrevisioner samt Retten og Kommissionen. På seminaret udvekslede deltagerne idéer og erfaringer om risikovurdering og revisionsstrategier vedrørende revisionen af EU's landbrugsmidler. Desuden fokuserede seminaret på den seneste udvikling i forvaltningen og reguleringen af EU-midlerne samt på de EU-erklæringer, som afgives i Storbritannien, Sverige, Holland og Danmark.

VIII. Afsluttende bemærkninger

35. Jeg kan efter gennemgangen af Parlamentets dechargeafgørelse konstatere, at Parlamentet har valgt at give Kommissionen decharge for EU's regnskab for 2010. Samtidig kan jeg konstatere, at Holland, Storbritannien og Sverige igen i år ikke har kunnet stemme for Rådets henstilling om decharge på grund af de fortsat høje fejlprocenter på store dele af EU's regnskab.

36. Det er beklageligt, at den samlede fejlprocent i 2010 er steget til 3,7 % fra 3,3 % i 2009, navnlig på grund af flere konstaterede fejl på samhørighedsområdet. Det er ikke nogen markant stigning i betragtning af den statistiske usikkerhed, der altid vil være ved sådanne opgørelser, men det er uheldigt, at den positive trend med faldende fejlprocenter, som har kunnet iagttages de seneste år, nu er brudt.

37. Jeg er enig i Parlamentets vurdering af, at det er nødvendigt at fokusere indsatsen på de medlemsstater, regioner og programmer, hvor der er størst risiko for fejl, så man kun indfører flere kontrolmekanismer – og dermed administrative byrder – på de områder, hvor det er nødvendigt. Jeg mener også i lighed med Parlamentet, at det kan have en præventiv virkning, hvis Kommissionen og Retten i højere grad offentliggør, hvor problemerne findes.

38. Jeg har også bemærket mig Parlamentets opfordring om at styrke det politiske ansvar for forvaltningen af EU-midlerne i både Kommissionen og medlemsstaterne.

39. Jeg finder det desuden meget positivt, at Parlamentet har anerkendt EU-Kontaktkomitéens beslutning og erklæring vedrørende nødvendigheden af at sikre ekstern offentlig revision af EU's nye kriseinitiativer, og at Parlamentet har valgt at basere sine bemærkninger i dechargeafgørelsen herpå.

40. Det er efter min opfattelse afgørende, at EU's rigsrevisioner og Retten bidrager til at hjælpe EU's medlemsstater ud af krisen. Sikringen af tilstrækkelig offentlig revision af EU's kriseinitiativer og medvirken til bedre EU-statistikker er kun et lille hjørne af dette bidrag. Hver især kan rigsrevisionerne gennem deres revision skærpe de nationale kriseinitiativer og medvirke til at forbedre forvaltningen af de begrænsede offentlige midler.

41. Rigsrevisionen har således udarbejdet en række undersøgelser med fokus på den finansielle krise, og dette har resulteret i beretning nr. 14/2008 om Finanstilsynets aktiviteter i forhold til Roskilde Bank A/S, beretning nr. 1/2011 om tildelingen af individuel statsgaranti til Amagerbanken A/S og beretning nr. 12/2011 om Finansiell Stabilitet A/S.

42. Den finansielle krise har desuden medført et stigende behov for at forbedre økonomistyringen i den offentlige sektor og sikre en bedre prioritering og styring af de offentlige udgifter. Rigsrevisionens strategi for perioden 2012-2015 afspejler derfor, at behovet for at forbedre økonomistyringen i den offentlige sektor vil præge revisionen af statens regnskaber i de kommende år. Rigsrevisionen vil bl.a. i 2012 udarbejde en standard for revision af økonomistyring, sikre at 75 % af forundersøgelserne til de større undersøgelser handler om enten effektivitet, sparsommelighed eller økonomistyring og endelig sikre videndeling i staten gennem deltagelse i relevante fora og ved at udarbejde tværgående undersøgelser.

Lone Strøm